

Petons de cine

Va com va. PER LLUM DEGÀS

Ara que CineClub tornarà a alçar el teló, després de cinquanta-vuit anys ininterromputs d'història, m'agrada recordar que hi vaig veure, cap a finals dels anys 60, un primer petó petó. Amb el temps he oblidat el títol de la pel·lícula, que segurament devia ser en blanc i negre, i d'algun país de l'est. No sabia dir-vos el títol, però recordo l'emoció d'aquell moment com si fos ara. En aquella època, de petons de cine només se'n veien fora del cine i damunt d'una cadira, als casaments. Fer-se petons era pecat, fins i tot en els idil·lis de paper del TBO o de les fotonovel·les. Els petons eren castos o pecaminosos. Els petons d'amor no tenien espai en aquella Espanya halitòsica, de llavis cosits i líbidos reprimides. Al cine, els petons eren sistemàticament censurats i mutilats. Al carrer, els petons eren denunciats per escàndol públic i multats. I, a casa, els pares es besaven a la galta o al front, rarament es fregaven els llavis.

No recordo el títol, però recordo l'efecte himnòtic i elèctric a la vegada. El zum-zum de la sang disparada i bullent dins les venes. L'esgarripança a flor de llavis. Un subtil pessigolleig a l'hipòfisi. Un silenci tan respectuós i devot com quan el capellà a missa alçava la sagrada forma per convertir-la en el cos panificat de Crist, cruixent i finíssim, que engolíem sense gosar, com de pell d'àngel. Aleshores el temps s'aturava i s'aturaven les tos, les parpelles i es contenien les respiracions.

Novament en marxa, el temps i els nous temps ens han permès veure petonetjar, petonejar i ser petonejats dins i fora de la pantalla i el cinema, pels carrers, anant en tren o dins el súper. Però sempre quedarà gravat el record d'aquell primer petó de cel·luloide, al qual van seguir tants i tants altres de memorables: el llarguíssim petó entre Jane Wyman i Regis Toomey a *Ara ets al cel*, que dura tres minuts i cinc segons; el primer petó amb llengua del cine entre Warren Beatty i Natalie Wood a *Esplendor a l'herba*; el petó sota la pluja d'Audrey Hepburn i George Peppard a *Esmorzar amb diamants*; el petó capicuat de Tobey Maguire i Kirsten Dunst a *Spiderman*; els petons *premortem* d'Ali MacGraw a Ryan O'Neal a *Love Story* i de Kate Winslet amb Leonardo di Caprio a *Titànic*. És al cine on també vam descobrir que els petons poden ser de comiat i d'arribada, de punt final i de traïció. Sortosament, al CineClub li queden encara molts petons per endavant...

Il·lustració: Laura Estrada